

løgtingsvalið '90

Feit ár hjá háinntøkum

Á politiskum fundi norðuri í Hósvík pástóð Øssur D. Jacobsen, at tað almenna tók allar pengarnar frá teinum privatu — tí máttu teir út at læna pening til vinnuna.

Nú er tað soleiðis, at Øssur tosar so skjótt, at tað ræður um at hava antennurnar úti. Eg loyvi mær at ívast í, um Øssur sjálvur trýr uppá handan pástandin. Harnæst helt hann at tað var keðiligt um so er, at vinnulivsmenn koyra pengar í egnan lumma.

Tað skuldi verið nóg mikið at hugt eftir skattastiganum — avskrivningarreglum — talið av partafeløgum — livistandardinum. Marginalskattaprosentið fyrri inntøkum yvir 350.000 kr. er tað sama sum fyrri inntøkum 150-200.000, ca. 66% við tvungnari uppsparing. At tað hava verið feit ár hjá hesum samfelagsbólki, er

onki at dylja yvir.

Eg haldi at politikarar hava verið nóg so upp-tíknir av fiskivinnuni, flyting av leiðum, fiskihættum. Harafturimoti eru tær framleiðandi vinnugreinarnar á landi nærmast sloppnar at passa seg sjálvar. Her eru konufólkaarbeiðspláss fyrri vanbyti.

Mangan hevur kreppu-hjálp verið veitt, uttan at rudda hevur verið ordiliga upp — og síðani er aftur koyrt í sama spori.

Alt hevur verið uppá læntar fjaðrar og við landskassans eyðmjúku hond á høvðinum. Ja — tá ber til at kalla seg vinnulivsmann, tá ið onki er at risikera — bara læna nokk — byggja nóg stórt — ikki hugsa um dagin í morgin — onki leggja til síðis og gekst væl, so var bara at byggja út, tí skattur skuldi helst ikki gjaldast, heldur finna uppá alt

annað. Dugdi tú ikki so frægt av snildum, at gera partafelag og skriva teg niður á 0, so vart tú hildin at vera býttur og óvitaandi.

Nú aftaná at kassin er mergsogin og vit øll skylda 2 mill. við árslok, so trína hesir menn fram og siga, at nú skal løntakarin (sum er so nakin frammanfyri skattavaldinum sum eitt nýføtt barn), at hann skal gjalda fyrri henda ørskap og ódugnaskap við 20% í lønarniðurskurði. Soleiðis at hesir kunnu liva eina tíð afturat í súsi og dúsi, aðrenn tann kaldi veruleikin trínur fram.

At stuðla fólki, ið vilja royndu at skapa nýggjar vinnuvegir, er í lagi. Men um tiltakið miseydnast, so skal ikki bert tað almenna standa við røðrið. Landsstýrið skal vera nóg meira konsekvent og at stuðla við rakstrarlán-

um sum higartil er púra ørt.

At hvør av øðrum liva má, er fyrri mær eitt sannleikans orð.

Tað er neyðugt at hava eina væl rikna vinnu, fyrri at samfelagið skal kunna bera tær útreiðslur, sum eitt vælferðarsamfelag krevur.

Samstundis er neyðugt at ágóðin kemur øllum landsins borgarum til góðar uttan mun til aldur og brek.

Eg haldi at vit skulu ansa sera væl eftir, at vit ikki syndra tað sosiallóggevna, sum vit hava bygt upp. Hon er tað trygdarnetið, sum hongur undir okkum øllum. Og líka so væl sum vit skulu hava pengar til at stuðla fólki í gongd við vinnuskapandi tiltøkum — líka so vit skulu vit hava ráð til eina hampuliga sosiallóggevu, men hetta haldi eg at mannfólk hava hug

at gloyma.

Tað eru bara útreiðslur og tí ikki serliga áhuga-vert.

Eitt skulu teir minnst til, at tann besta rávera eru okkara børn og ungu, tey skulu lyfta byrðarnar eftir okkum, og tí er ikki meira enn rætt og rimuligt at hugsað verður um tey í álvára.

Eg haldi at tú skalt fara á val og visa tína ónøgd við sitandi samgonguflokkar. Tað ger tú við at seta ein sterkan javnaðarflokk á ting.

Tí vit ofra hvørki skúla, heilsu ella almannatrygdina.

Vit vilja steðga rentuspekulationini og gera skattalógina rættvisari og taka ta bundnu uppsparingina av. Tí í Føroyum skal tað vera liviligt hjá tí vanligu familjuni.

Gott val.

Valevni Javnaðarfloksins



Súsanna Holm

í Norðurstreymoy

Fólk aftur í arbeiði

Føroyska samfelagið er um at støða upp, men javnaðarflokkurin er sannførður um, at samfelagið kann setast í gongd aftur, um rætt verður borið at.

Tað ræður tí um at skapa ein haldgóðan politikk, sum kann tryggja okkum eitt sterkt, liviligt og menniskjavinarligt samfelag øldina út, og framyvir.

Okur eiga at minnst til, at tann politikkur, ið verður rikin komandi 4 árini, verður avgerandi fyrri livikorini hjá komandi ættarliðum langt inn í næstu øld.

Javnaðarflokkurin fer tí, tá hann kemur aftur í samgongu, at skora á, soleiðis at rikin verður ein aktívur politikkur. Javnaðarflokkurin vil gera tað liviligt aftur í Føroyum.

Neyðugt er at fáa samfelagshjólina at mala aftur.

Okur mugu økja um okra útflutningsvirði, og

harvið skapa nýggjar inntøkukeldur til føroyska samfelagið.

Javnaðarflokkurin vil avtaka bundnu samansparingina beinan vegin.

Sokallaði marginalskatturin hjá inntøkum ímillum 110.000 kr. og 350.000 kr., sum í dag tekur upp í 71 oyru av hvørjari krónu vunnari eyka, verður lækkaður, so ikki kunnu krevjast meira enn 50 oyru av hvørjari eykkrónu.

Javnaðarflokkurin fer at fáa fólk aftur í arbeiði, og geva fólkinum trúgv og álit aftur á framtíðina.

Seinastu tvey árin hava allir politisku flokkar á tingi, uttan javnaðarflokkurin, roynt at stýrt hesum landi, men uttan dugnaskapu. Tvær landsstýrissamgongur eru slitnaðar hesi bæði árin, og samfelagið liggur í skeljasiari.

Landskassin hevur eitt hall uppá kr. 700 mill. í ár og skuld landskassans er

Valevni Javnaðarfloksins



Mikkjal Sørensen

Suðuroy

við árslok komin upp um 2 milliardir, og rokningin skal gjaldast av tí føroyska skattgjaldaranum.

Løntakarin er knokkroyttur, av tyngjandi skatti, avgjöldum, tolli og tvungnari samansparing. Pristalsviðgerðin av lønum er avtíkin, og fólk verða nú rikin út í arbeiðsloysi og rýma í hópatali av landinum.

Í tí figgjarlógarupp-

skoti, ið nú liggur á borðinum, framlagt av sitandi samgongu, er ætlanin at lækka rentufrádráttin á sethúsálánum úr 42 niður í 35%.

Dagblaðið kann skriva síðu upp og síðu niður um minni skatt og minni toll. Og 14. September kann skriva eina oddagrein fyrri og aðra eftir, um at teir eru besta verjan hjá arbeiðarafjöldini.

Tann føroyski løntakarin og tann føroyska verkamannafjöldin hava merkt nakað annað, og er um at hokna av teimum byrðum, ið eru lagdar á teirra herðar.

Eitt er heilt vist, at eingin ynskir tann politikk aftur, sum henda samgonga førði, hann hevur so dyggiliga spælt fallit, at velja somu flokkar, at føra sama politikk hevur einki endamál.

Bara eitt alternativ er til førða politikkin, og tað er javnaðarflokkurin.

Á javnaðarlistanum í Suðuroy finnur tú hesa-nøvnina á 8 ungum og røskum monnum. Tann 17. november atkvøða tykur fyrri einum av teimum.

Mikkjal Sørensen,
valevni Javnaðarfloksins
í Suðuroy

Anfinn hevði góða tíð

Í lesarabrávategineinum í gjár hevur ein lesari gjørt fólkaloksvalevnum í Norðoyggjum, Anfinni Kalsberg, órætt.

Lesarin skrivaði, at annaðhvørt segði Anfinn ósatt í útvarpssendingini, ella hevði hann brotið ferðslulógina um Anfinn kundi vera í útvarpinum kl. 18.30 hetta kvøldið.

Ikki hevur verið neyðugt hjá Anfinni at koyra so skjótt, tí hann var ikki í Havn fyrr enn kl. 19.20 hetta kvøldið, hava vit fingið at vita.

Tað er tí skeiði at siga, at Anfinn hevur brotið ferðslulógina hetta kvøldið, men um hann segði satt ella ósatt, má enn standa sum ein ósvaraður spurningur.

Órsaka Anfinn!

blaðstj.



GÓLVSLÍPING

biligari, skjótari,
minni støv, meiri vitan

GÓLV-TÆNASTAN
Fríska
Tlf. 19890

Haldið **sosíalín**